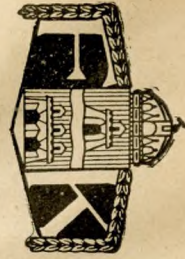

Pesti betlehemesek

1931

Este kilenc óra. Nyílik a kis vendéglő ajtaja és belép az első számú keleti király. Háta mögött feltűnik a második. Körülbelül husz-huszonöt év körüli munkanélküli királyok ezek a piros papírral beragasztott miniatűr templomban zsebvilnylámpa szolgálatja a világítást, oly módon, hogy az egyik „király“ hátulról betartja a lámpát a templomba. A modern technika e vívmányának nagy előnye az, hogy csak előadás alatt fogy az áram és abszolút tűzveszélymentes. Az idősebbik király, akit civilben derék felsőrészkészítőnek néznek, egy zavaros mondókába kezd, amelynek minden második szavában valami kétpengőről van szó, amelyet a derék házigazda kíván sürgősen átnyújtani a kint várakozó harmadik királynak, aki csak azért nem tud momentán belépni, mert a házigazda rengeteg kalácsot, kolbászt és más királyieledelt helyezett el a küszöbön. Végre ez az akadály is elhárul és belép a harmadik király is. A három keleti uralkodó viklamásnit, briceszt, pullovert, rövid fehér inget és aranypapirkoronát visel. Határozott úgyszeretettel, de olyan hamisan énekelnek, hogy az ember legjobb szeretné büntetésből detronizálni őket. Eközben a hatalmas természetű, bekormozott arcu szerecsenkirály polgári hangon engedelmet kér, hogy a pásztorok is tiszteletüket tehesék. Náci bácsi, a „főúr“ az engedélyt megadja, mire a szerecsenkirály kiszól anyanyelvén az utcára, mondván: „Srdácok belógni“. A pásztoroknak derékig érő fehér hajuk van, bár egyik sbacs több harminc évesnél. Némi éneklés után az egyik pásztor „véletlenül“ lever az asztalról egy tányér kiflit, mire valamenyien földreborulnak és mlalatt a kifliket zsebrevágnák, ékesen zengedeznek, majd felállnak. Szünetben az egyik angyal, — mert időközben két angyal is befutott — füstölnivalót kér a vendégektől. De hát az angyalok nem szoktak dohányozni — mondja neki valaki. „Igen, de azér én királycigaretta szilok“ — válaszol szemlesütve az angyal. Közben gyülik a cigarettá meg a pénz, csörögnek a pásztorok botjai, énekelnek a királyok, de félszemmel állandóan odalesnek a szerecsenkirály sötét kezére, aki ugylátszik mellékesen pénztárnoki teendőkkel is megvan bizva. Lassankint elvonulnak, de még hallom, amikor az egyik pásztor odakint azt mondja a szerecsenkirálynak: „Jó zri volt a földön, öt kiflit kizálltam be, apám!“

Fintor.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Szerző: <i>Fintor</i>		Cím: <i>Pesti betlehemesek 1931.</i>		Forrás: <i>ny. Nemzetközi</i>	
<i>FF</i> (Hely)		1931. jún. 12. (Idő)		(Köt. v. fiz.) (Old.)	
Tárgy		Hely		Idő	
Oszkályozás		398.332.41		"1931"	
Személy					